

“PHẢI HƯỞNG ỨNG ĐỐI VỚI ĐỨC THÁNH LINH!”

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời.”
(1Phi. 4:10)

Sự hiểu biết về Đức Thánh Linh phải dẫn đến sự hưởng ứng đối với Đức Thánh Linh vì sự hiểu biết về Đức Thánh Linh soi sáng cho Cơ Đốc Nhân nhiều điều, trong đó có việc nhận biết và thực hành các ân tứ thuộc linh đã được Đức Chúa Trời ban cho để họ phục vụ Ngài qua việc phục vụ Dân Sự của Ngài trong Hội Thánh. Sự hưởng ứng đối với Đức Thánh Linh nói về phận sự thực hành các ân tứ thuộc linh của Cơ Đốc Nhân. Theo bản chất, sự hưởng ứng đối với Đức Thánh Linh chính là phận sự thực hành đức tin của người tín hữu của Đức Chúa Jêsus Christ (Gia. 2:26), sự hưởng ứng đối với Đức Thánh Linh một cách tận tụy là một phận sự Cơ Đốc chứ không phải là một sự tùy chọn cá nhân:

“¹⁰Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. ¹¹Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đáng được sự vinh hiển quyền phép đời đời vô cùng. Amen” (1Phi. 4:10-11)

Phận sự hưởng ứng đối với Đức Thánh Linh là một đòi hỏi phổ quát đối với mọi Cơ Đốc Nhân vì mỗi tín hữu đều đã được trao ban ân tứ thuộc linh của Đức Chúa Trời:

“Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung” (1Cô. 12:7)

I. Bản Chất Và Mục Đích Của Ân Tứ Thuộc Linh

Từ liệu Hy Lạp thường được sử dụng nhiều nhất để nói về ân tứ thuộc linh là *charisma*, một tiếng danh từ nói về sự ban cho của Đức Chúa Trời theo ý chỉ của Ngài, tức theo Ân Điển của Ngài: *“Ơn của Đức Chúa Trời”*...

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào

người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1Phi. 4:10)

Vì công việc của Đức Chúa Trời chỉ có thể được hoàn thành bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, mỗi ân tứ thuộc linh là một sự ủng hộ từ Đức Thánh Linh nhằm hình thành nơi người tín hữu một năng lực đặc biệt để góp phần gây dựng cho các tín hữu khác. Chúng ta có thể tìm thấy từ lời Kinh Thánh một số các nguyên tắc có liên quan đến sự thiết định của Đức Chúa Trời đối với ân tứ thuộc linh của Ngài:

1. Mỗi tín hữu đều có một hoặc nhiều ân tứ thuộc linh.

“⁷Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung... ¹¹Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người” (1Cô. 12:7, 11)

“Nhưng, đã ban Ân Điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ” (Êph. 4:7)

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời” (1Phi. 4:10)

2. Có những tín hữu có được nhiều hơn một ân tứ thuộc linh.

Vì ân tứ thuộc linh có tính phong phú và đa dạng, khả năng tổ hợp các ân tứ thuộc linh cũng rất cao. Mỗi tín hữu được ơn có nhiều ân tứ nhận được một tổ hợp năng lực thuộc linh phù hợp theo trách vụ mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ. Sự nhìn nhận về sự tồn tại của các ân tứ này không đồng nhất: Có người cho rằng các ân tứ thuộc linh được ban cho là vĩnh viễn; ngược lại, có người lại tin rằng các ân tứ thuộc linh chỉ là hữu hạn theo tình huống. Cũng có người tin rằng các ân tứ thuộc linh được đề cập trong Rô. 12 và Êph. 4 có tính vĩnh viễn, còn các ân tứ thuộc linh được đề cập trong 1Cô. 12 là những ân tứ chỉ có tính tình huống...

3. Các ân tứ thuộc linh có thể đã được ban cho tại thời điểm người tín hữu nhận được sự tái sinh, nhưng các ân tứ ấy vẫn rất có thể không được người tín hữu ấy nhận biết trong một thời gian dài.

Điều này có thể nhận thấy được trong thực tế qua việc có những tín hữu khám phá ra dần dần các ân tứ thuộc linh mà họ được Đức Chúa Trời ban cho.

4. Các ân tứ thuộc linh khác với bông trái Thánh Linh.

Bông trái Thánh Linh được sản sinh từ bên trong, hình thành các nét tính cách thuộc linh Cơ Đốc cho người tín hữu, các ân tứ thuộc linh được chuyển

giao từ bên ngoài vào (vì đó là sự ban cho). Bông trái Thánh Linh có liên quan đến các nét tính cách giống với Đức Chúa Jêsus Christ, ân tứ thuộc linh có liên quan đến sự hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ. Bông trái Thánh Linh về tình yêu thương là nền của mọi ân tứ thuộc linh (Sv. 1Cô. 13). Bông trái Thánh Linh là đòi hỏi cho con người của người tín hữu, ân tứ thuộc linh là chỉ một thời cho sự hầu việc trong Hội Thánh (Sv. 1Cô. 13:8).

5. Ân tứ thuộc linh khác với năng lực tự nhiên.

Cả năng lực tự nhiên và ân tứ thuộc linh đều được Đức Chúa Trời ban cho (Gia. 1:17) nhưng khác với các năng lực tự nhiên là điều vốn có một cách tự nhiên, không liên quan đến việc biến cải niềm tin; các ân tứ thuộc linh là những gì chỉ các Cơ Đốc Nhân mới có. Điểm mấu chốt để giúp phân biệt ân tứ thuộc linh với năng lực tự nhiên là ân tứ thuộc linh đến sau khi một người đã được tái sinh, được Đức Thánh Linh ban cho (bằng một cách nào đó) để dùng để góp phần cho việc gây dựng Hội Thánh. Đôi khi ân tứ thuộc linh trùng hợp với năng lực tự nhiên, nhưng vẫn cứ vượt trội hơn về phương diện động cơ, động lực, và động hướng – và nhờ đó mà có một chất lượng mới. Cả năng lực tự nhiên lẫn ân tứ thuộc linh đều cần được phát triển, phục vụ cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời (Sv. 1Cô. 10:31).

6. Ân tứ thuộc linh là quà tặng theo Ân Điển.

Ân tứ thuộc linh được ban cho theo sự tể trị hoàn hảo của Đức Chúa Trời qua Đức Thánh Linh (Sv. 1Cô. 12:28-31; Êph. 4:10-11) cho nên không có lý do gì để người nhận được ân tứ thuộc linh khoe mình (1Cô. 4:7). Mỗi tín hữu trong Hội Thánh đều có vai trò độc đáo riêng cho mình theo ý chỉ của Đức Chúa Trời (1Cô. 12:18). Thật ra, điều mà ân tứ thuộc linh đòi hỏi nơi Cơ Đốc Nhân là sự trung tín (1Phi. 4:10), tận tụy (2Ti. 1:6), làm đẹp ý Đức Chúa Trời và chỉ một mình Đức Chúa Trời mà thôi (Gal. 1:10; 1Tê. 2:4).

7. Ân tứ thuộc linh là sự trang bị thuộc linh của Đức Chúa Trời cho Cơ Đốc Nhân để phục vụ Hội Thánh, gây dựng các tín hữu khác một cách có hiệu quả.

Ân tứ thuộc linh không nhằm tô điểm cho cá nhân mà là để làm ích cho Hội Thánh (1Cô. 12:7) cho nên chia sẻ ân tứ thuộc linh để gây dựng nhau là một nội dung thông công chính (Sv. Rô. 1:11). Người nhận ân tứ thuộc linh chỉ là công cụ để tôn vinh hiển Đức Chúa Trời qua ân tứ thuộc linh mà họ được nhận (1Phi. 4:10-11)

II. Khám Phá Và Phát Triển Ân Tứ Thuộc Linh Của Bản Thân

Trong phần lớn các trường hợp, ân tứ thuộc linh của Cơ Đốc Nhân ở dạng tổ hợp các ân tứ có khả năng bổ sung cho nhau. Chẳng hạn, “mục sư, giáo sư”, “lãnh đạo, quản trị”, “truyền giáo, giảng dạy”, “nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ”, “phân biệt các thần, đuổi quỷ”,... Trong 1 Cô. 12:4-6 Sứ Đồ Phao Lô có vẻ như đưa ra ba hạng mục ân tứ khác nhau: “sự ban cho” (Gr. χάρισμα [charisma], “ân tứ”), “chức vụ” (Gr. διακονία [diakonia]), và “việc làm” (Gr. ἐνέργημα [energema] “sự tác động”) và đó cũng là những hình thức tổ hợp các ân tứ thuộc linh.

Trước khi bắt đầu khám phá các ân tứ thuộc linh của bản thân, nên tự đặt cho mình ba câu hỏi:

1. Tôi đã thực sự nhận được Ân Điển cứu rỗi trong và qua Đức Chúa Jêsus hay chưa?
Sở dĩ phải nêu lên câu hỏi này là vì ân tứ thuộc linh chỉ dành cho người tin mà thôi.
2. Tôi có thực sự sống trong mối thông công với Chúa hay không?
Câu hỏi này cần phải được trả lời vì ân tứ thuộc linh chỉ có hiệu quả trên nền của bông trái thuộc linh mà thôi.
3. Tôi có thực sự muốn phát triển các ân tứ thuộc linh của mình không?
Điều này cần phải được tra xét và phải có vì ân tứ thuộc linh không thể phát huy được tác dụng trong tình trạng bị chôn vùi (vô tình hoặc cố ý).

Để có thể khám phá được một cách vững vàng các ân tứ thuộc linh của bản thân, có thể sử dụng một số hướng dẫn cơ bản như sau:

1. “Hỏi”
Câu xin Đức Chúa Trời chỉ cho mình biết các ân tứ thuộc linh nào mà Ngài đã ban cho mình (Php. 4:6-7; Gia. 1:5). Nhất định đây là một sự thỉnh cầu đẹp ý Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Trời truyền cho chúng ta phải thực hành các ân tứ thuộc linh Ngài đã ban cho chúng ta (Sv. 1Phi. 4:10-11).
2. “Biết”
Nghiên cứu Kinh Thánh cẩn thận để biết đúng và đủ các sự dạy dỗ Kinh Thánh về ân tứ thuộc linh (Rô. 12; 1 Cô. 12-14; Êph. 4;...). Có thể đọc thêm các sách khảo cứu tốt có liên quan; và trao đổi hiểu biết, kinh nghiệm trên vấn đề này với các tín hữu khác.
3. “Ham”

Đức Chúa Trời muốn chúng ta được sống phần chân trong sự ham thích trong sạch (Sv. Thi. 37:4). Tự tra xét để biết mình có sự ham muốn như thế nào đối với các ân tứ thuộc linh của mình với lòng dạn dĩ (Sv. 1Ti. 3:1) và dâng lên Đức Chúa Trời nỗi lòng khát khao của mình *“Vì ấy chính Đức Chúa Trời cảm động lòng anh em vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài”* (Php. 2:13)

4. “Thử”

Người ta phải thử mới có thể biết được mình sở trường trên phương diện nào. Tương tự, Cơ Đốc Nhân cũng phải biết thử nghiệm đối với những ân tứ thuộc linh đã được biết của mình. Nếu không thực hiện việc thử nghiệm, chúng ta sẽ không làm sao biết chắc được một điều gì đó có phải thực sự là ân tứ thuộc linh của mình hay không.

5. “Bám”

Tiến trình thử nghiệm sẽ giúp xác lập năng lực thực hành đối với các ân tứ thuộc linh mà mình có. Bám chặt lấy việc thử nghiệm để nâng cao năng lực thực hành qua việc loại bỏ dần các nhược điểm, nâng cao dần các ưu điểm của bản thân. Cũng phải bám chặt sự nhận xét, đánh giá của những người hiểu biết về mình để tránh mắc bẫy của lòng kiêu ngạo và ảo giác của bản thân.

6. “Giữ”

Việc thực hành các ân tứ thuộc linh (nếu quả thật là ân tứ thuộc linh) nhất định sẽ đem lại ba điều này: Sự bình an của bản thân, sự phước hạnh của tha nhân, và sự đáp ứng cho Hội Thánh. Phải giữ lấy một sự thực hành toàn tâm, toàn ý, trung tín để các ân tứ thuộc linh củng cố cho các trách vụ được giao được ngày càng vững vàng hơn.

Để phát triển ngày càng cao hơn các ân tứ thuộc linh mà mình có, chúng ta có thể sử dụng các phương tiện sau đây:

1. Thực hành

Phải thực hành, bản lãnh chỉ được hình thành nhờ thực hành. Trong việc thực hành, để tránh sai phạm lớn phải biết chọn phạm vi nhỏ để có cơ hội thực hành cho nhuần nhuyễn.

2. Đánh giá

Phải có thái độ sẵn sàng tiếp nhận các sự nhận xét, đánh giá khách quan mới mong có được các thông tin có lợi cho các sự điều chỉnh cần thiết. Phải luôn

tra xét công việc bằng ba câu hỏi: Điều gì nên tiếp tục? Điều gì cần được điều chỉnh? Điều gì phải ngưng?

3. Học hỏi

Phải biết vận dụng các tri thức và kinh nghiệm của người khác để giảm giá phải trả cho sự non kém của bản thân.

III. Sử Dụng Chứ Không Lạm Dụng Ân Tứ Thuộc Linh

Việc thực hành các ân tứ thuộc linh của mỗi cá nhân có tầm quan trọng sống còn đối với sự phát triển về số cũng như về lượng của Hội Thánh. Vì vậy, mỗi cá nhân phải hết sức thận trọng trong việc thực hành các ân tứ thuộc linh cá nhân, tránh khỏi càng nhiều các cạm bẫy nguy hiểm càng tốt:

1. Ân tứ thuộc linh được ban cho cá nhân nhưng không dành riêng cho lợi ích cá nhân.

Sự gây dựng chung là ưu tiên chính yếu của ân tứ thuộc linh (Sv. 1Cô. 12:7), sự lợi ích cho bản thân là thứ yếu.

2. Ân tứ thuộc linh không thể có được nhờ công cán hay bằng sự van xin.

Tự thân khái niệm “ân tứ” cho thấy được rằng ân tứ chỉ được ban cho bởi Ân Điển của Đức Chúa Trời (Êph. 4:7). Sự ban cho ân tứ thuộc linh là công việc của Đức Thánh Linh, “theo ý Ngài muốn” (1Cô. 12:11).

3. Ân tứ thuộc linh được ban cho theo ý chỉ tốt đẹp của Đức Chúa Trời nên không thể là nguyên nhân khiến cho cá nhân tự tôn hay tự ti.

Ân tứ thuộc linh phải được xem là sự ủy thác từ Thiên Thượng để thi hành phận sự đối với Đức Chúa Trời chứ không phải là dấu hiệu của trạng thái, trình độ thuộc linh, thành tích, ... Mức độ trưởng thành thuộc linh (viên thực) được qui định theo bồng trái Thánh Linh chứ không phải theo ân tứ thuộc linh (Sv. Gal. 5:22-23)

4. Ân tứ thuộc linh có thể bị lạm dụng theo sức mạnh của xác thịt.

Dấu hiệu cơ bản của việc ân tứ thuộc linh bị lạm dụng theo sự chi phối của sức mạnh của xác thịt ở chỗ ân tứ thuộc linh được thực hành không theo động cơ, động lực, và động hướng mang tính yêu thương (1Cô. 13:1-3).

5. Ân tứ thuộc linh có thể bị làm giả mạo do sự ham muốn của xác thịt hoặc dưới sự ảnh hưởng của Ma Quỷ (Ma. 7:22-23; 2Cô. 11:13-15; 1Ti. 4:1; 2Phi. 2:1)

Để có thể sử dụng các ân tứ thuộc linh một cách hợp Kinh Thánh, và để có thể tránh xa các sự sai lạc trong việc thực hành các ân tứ thuộc linh của bản thân, một số nguyên tắc căn bản cần phải được tuân thủ:

1. Động cơ chân thực của ân tứ thuộc linh là vì sự gây dựng Hội Thánh.

Gây dựng Hội Thánh là phận sự phổ quát của mọi tín hữu. Mỗi Cơ Đốc Nhân đều có nghĩa vụ phải tham gia tích cực vào lĩnh vực mà mình có khả năng đóng góp tích cực nhất, qua đó ân tứ thuộc linh cá nhân sẽ được bộc lộ ra (Sv. 1Cô. 12:7; 1Phi. 4:10)

2. Động lực chân thực của ân tứ thuộc linh là chính Đức Thánh Linh.

Ân tứ thuộc linh phải được thực hành trong sự nương cậy hoàn toàn vào quyền năng Đức Thánh Linh (Sv. Php. 4:13).

3. Động hướng chân thực của ân tứ thuộc linh là theo tình yêu thương.

Tình yêu thương là nền chung cho mọi công trình được xây dựng bằng ân tứ thuộc linh (1Cô. 13:1-3).

Rev. DOAN NHAT TAN Ph.D.
(84) 091 858 2332
"To Serve Those Who Serve The Church In Vietnam"

